

Opțiunile lui Traian Băsescu

Traian Băsescu a fost suspendat de către Parlamentul României, iar clasa politică a țării și-a asumat pentru prima dată cu seriozitate condiția de oligarhie pregătită a face orice pentru a se menține la putere. Dacă mai înainte de votul din 19 aprilie încă mai erau politicieni care puteau pretinde că respectă voința electoratului, că sînt în slujba celor care i-au trimis să îi reprezinte în legislativ, de acum înainte nu mai există nici un dubiu: clasa politică a României s-a exprimat cu aroganță împotriva voinței poporului. Aleșii s-au întors împotriva celor care i-au ales. Strigătul isterizat al lui Crin Antonescu: „Și noi sîntem aleși direct!” este dovadă de netăgăduit a impertinenței unui grup cu tendințe dictatoriale care încearcă să se justifice în fața indignării societății civile încercînd să o mintă pe față.

Pentru Traian Băsescu, pe de altă parte, este timpul unor decizii care îl pot propulsa odată pentru totdeauna în poziția de om providențial al României, sau care îl pot azvîrli în groapa uitării. Mulți cred că președintele a făcut deja o greșală pentru că nu s-a ținut de cuvînt și nu și-a prezentat demisia „la cinci minute după votul din Parlament”. Unii îl acuză de minciună. Nu știu dacă în contextul politic actual al României „minciună” este cel mai bun termen pentru a descrie decizia lui Traian Băsescu. În fond, nu avem de-a face decît cu o schimbare a unei hotărîri pripite. Băsescu a realizat că demisia lui nu va schimba cu nimic situația, ba mai mult, l-ar fi putut pune în fața unei situații neobișnuite: aceea de a nu avea dreptul să candideze la alegeri din nou, dacă noul-vechi arbitru al politichiei românești – eternul și fascinantul PSD – ar fi votat o lege prin care să i se interzică candidatura dacă demisionează. (În paranteză trebuie să îmi exprim

șocul că partidul care îndrăznește să propună o asemenea lege este același care a reușit să manipuleze legea electorală pentru a-i permite lui Ion Iliescu să candideze de trei ori, pe motiv că prima dată „nu s-a pus”). Pe de altă parte, cei care au avut curiozitatea de a sta lipiți de monitoarele computerelor în seara suspendării, valul de cereri de a nu demisiona de pe forumurile online, inclusiv enorma revărsare de mesaje de pe www.basescu.ro au putut constata și singuri că aproape toți semnatarii acelor misive digitale nu îi cereau președintelui decât un singur lucru: să nu demisioneze.

Așadar, Traian Băsescu nu avea și nu are, de fapt, prea multe opțiuni. A trebuit să stea în cursă, în condițiile în care o demisie ar fi reprezentat cedarea în fața oligarhilor din Casa Poporului, care par cu toții bîntuiți de fantoma dictaturii. Președintele s-a conformat dorinței celor care l-au trimis să îi reprezinte. De acum încolo, decizia ne aparține nouă. Iar dacă după ce îl votăm din nou președinte pe Traian Băsescu politrucii vor îndrăzni să îl suspende din nou, așa cum amenință acum președintele PC, votul uninominal și schimbarea Constituției și legii electorale vor trebui să fie următoarele pe lista consultării naționale. E timpul să îndrăznim să punem capăt sistemului ticăloșit din România și să ne extragem prin forțe proprii din mlaștina în care ne vor iliescii, văcăroii și tăricenii, cărora numai de interesul național nu le pasă. © 2007 George Șipoș